

verékpártnak a vezére. Persze fasiszta ő is. Főmunkatárs Zsilinszky lapjának a Szabadságnak az embere: Féja Géza, aki a falut járja és himnuszokat ír az őseréjű magyar parasztról és a szegény faluról riportokban. Mert mindenkifölött való a faji őserő. Még Veres Péterről, a felvilágosodott parasztiróról is cikkezett, nem azért, mert ír, hanem mert paraszt.

„... a mai napokban elegendő önmagában véve az a „paraszt világnézet“? — kérdezi Féja Veres Pétertől.

„— Nem! — mondja az. — Vagy Marxra, vagy új nemzeti törekvésekre kell támaszkodnia.“

A megfiatalított Magyarországon Hunyadi Sándor képviseli a mondain-szellemet. Parlamenti karcolatokat ír izes magyarsággal. És, hogy kellőképpen beleilleszkedjék abba a vidéki légkörbe, amely lapját átlengi, a magyar parlamentről irván így végzi cikkét:

„Megy le a lépesőház piros szőnyegén két öreg úr.

Apró kis ásitással mondja az egyik:

— Itt a tavasz!

Felel a másik:

— Itt. Megindul lassan a fákban a nedvkeringés. Ugy érzem valamiből, hogy az idén kevés cseresznye lesz, de sok barack!...

Friss rét, kakukfű lelke száll a szókból. Az embernek a barackról és cseresznyéről eszébe jut maga a föld, amelybe a fák gyökerüket bocsátják. Az egész magyar föld búzamezőivel és gyümölcsös dombjaival. Ugy kell gondolni rá, mint egy termékeny asszonyra. Drágám! Jól vigyáznak-e rád kormányzoid?!“

(Budapest)

Hartmann Géza

HITLER NEM AKAR HABORUT

...csak minél több gyereket! A prágai GEGENANGRIFF írja: „Az egyik náci-röpiratban (A jövő nemzedék) olvassuk a következőket: „Ha tekintetbe vesszük, hogy az utolsó 15 év alatt egy millió magzatot hajtottak el, akkor megtaláljuk a magyarázatát, hogy ezer és tízezer német suszter és szabó, gyárj; munkás és paraszt, tanító és nyomdász, bába és orvos, játékarugyáros és női munkás mért volt munkanélküli és árúját mért nem tudta elhelyezni. A gyerekáldás elmaradása okozta tehát a munkanélküliséget.“ Több gyereket német asszonyok: ez jelenti egyedül a krízis végét, ez a népnek a boldogságát, mely az osztályharcot kiküszöbölte. A német propagandaminisztérium felhívása szerint a német nép 1924 óta 8 milliárd márkát költött alkohorra és dohányra. Így tehát megengedheti magának a gyerekáldás luxusát. Tehát minél több gyereket, mert több gyerek az több fegyvert jelent!“

Hej diófa, vén diófa... „Egy hír, melynek alig tulajdonítanak jelentőséget: Németország már hónapok óta Elzász-Lotharingiában minden diófát összevásárol. Akármilyen árt kérnek a diófatulajdonosok, megkapják. Hová kerül ez a sok diófa? Az utirány: Oberndorf, Württemberg, ahol véletlenül egy Mauser-gyár van. A Mauser-puskák gyára. Németország határait a külföldi behozatal elől elzárta. Diófában, vasércben, nickelben, rézben, bauxitban, cellulózban és bőrben azonban annál többet hoz be. De mért diófát? Mert a diófa a puskaanyag.“ (DAS NEUE TAGEBUCH.)

Hadikoszt tréning — Platon körítéssel. „Sém luxus, sem élelmezési cikkeket nem szabad külföldről behozni. Csupán olyan dolgokat szabad külföldön vásárolni, melyek a háborúhoz szükségesek. A gö-

rögöknek ezt a tanítását pontosan követik a nemzetiszocialisták. A harmadik birodalom ezt az állítólag Platontól tanácsolt kereskedelmi politikát folytatja. 1932-ben a német árubehozatal 4.7 milliárd márkát tett ki, ebből élelmiszer behozatalra másfél milliárd esett. 1933-ban a behozatal 4.2 milliárdot tett ki, élelmiszerre már csak 1 milliárd esett... Németország vezetői ma már nem autarkjáról beszélnek, de „élelmiszeri szabadságról.” És Darré nyíltan megmondja, hogy mit kell alatta érteni: „Egy nép szabadsága és külpolitikai mozgásszabadsága élelmiszeri alapjának a biztosításától függ.” Ez világos beszéd: az ugynevezett „élelmiszeri szabadságra” Németországnak háborúviselés miatt van szüksége. A német autarkisták nyíltan bevallják, hogy itt nem játszanak közre gazdasági motivumok. Aki háborúra készülődik, annak a hadikosztra már most kell magát treniroznia.” (DIE NEUE WELTBÜHNE.)

Condottiere-szellem. „Aki Németországban felelős posztot tölt be, az a katonai rangsor dacára, condottiere marad a saját szakállára. Annyi felelőtlenség, tudatlanság, annyi hataloméhség és cinizmus még sohse keveredett egybe, mint most Németországban. A nemzeti szocialista propaganda- és kémhálózat egész Európára rá van borítva... Ha az európai humanizmus és demokrácia utolsó bástyáj nem ismerik fel teljes komolysággal, hogy velük szemben egy olyan ellenfél áll, akinek egyáltalán nincs eszméje, ideálja, hogy velük szemben csak a német anarchia áll, az öserdő és az elvadult zsoldos, ha ezt fel nem ismerik és nem aszerint védekeznek, akkor elvesztek.” (DIE WAHREHEIT.)

Mese a sárkányról. A NEUE RUNDSCHAU márciusi száma Jeremias Gotthelf és Matthias Claudiusról regél, Németország helyett Afrikát fedezi fel, valóság helyett álomtorzókát ad és emberek helyett állatokról beszél. Tehénről, gyikról, eserebogárról, pillangóról, kakukról, hangyákról, kutyákról, tücskökről, pingvinekről és sárkányokról. Hitler nem akar háborút! (F.)

ÉBREDJ EURÓPA !

a címe annak az olasz folyóiratnak, mely két éve a fasiszmus „internacionálé”-jának szolgálatában áll. Ez a lap „ellensége-e a fasiszmus a zsidóknak?” címen egyik legutóbbi számában hosszabb álfilozófikus és álszociológikus levezetés után a következőket mondja: „a fasiszmus nem zsidóellenes. De miért antiszemita akkor a nemzeti szocializmus? Nem hirdeti-e a nemzeti szocializmus nyíltan, hogy fasiszta mozgalom, s nem történnék-e zsidó üldözések doktrinája nevében, mely a valóságban Mussolini elveit tartalmazza? Ha pedig így van, nem antiszemita-e a fasiszmus?” A cikk válasza a következő: „Az utolsó 14 évben Németországban a zsidók meg akarták hódítani az országot amennyiben egy antinacionalista, szabadkőműves, szocialisztikusan zárt rendszert alkottak, amit destruktív filozófiával és irodalommal támasztottak alá. Ez az irodalom és filozófia a legtöbb esetben erkölestelen volt, amit olyan nevekkel igazolhatunk mint Magnus Hirschfeld, aki a legképtelenebb szexuális perverzításokat protézálta, vagy Remarque, Renn, Döblin, Kästner stb. Az a tény, hogy a nem zsidó Renn-t is idesorolja a lap, igazolja, hogy valójában antimarxista propagandáról van szó, amit az antiszemitizmus köntösébe bujtatnak. Néhány sorral tovább a cikkíró ezt mondja: „Németország teljes joggal harcol a zsidók ellen, hűen a fasiszta törvényekhez.” Hogy az ellentmondások sora még kirívóbb legyen: „A fasiszmus